

Laulge kaasa Ostrovas!

Reet Linna, Tõnu Raadik, Are Jaama

Ostrova Festival XII

2022

Sisukord

<i>Mööda teed</i>	3
<i>Istsõ maailma veerõkõsõ pääle</i>	5
<i>Anna andeks</i>	7
<i>Butterfly</i>	8
<i>Haanja miis</i>	10
<i>Ei me ette tea</i>	12
<i>El-Bajon</i>	14
<i>Kauges külas</i>	16
<i>Kõnõtraat</i>	18
<i>Postipoiss</i>	19
<i>Õnne tipul</i>	21
<i>Skandaal perekonnas</i>	23
<i>Pärlipüüdja</i>	25
<i>Suvi</i>	27
<i>Suvi</i>	29
<i>Mu latsõpõlvõ Võromaa</i>	31
<i>Me pole enam väikesed</i>	33

Mööda teed

Mööda teed, mis on kividega kaetud,
tulen ma, süda soe.

Minu jaoks on kõik pahandused maetud,
aga see vist ei loe.

Minna võid oma teed,
hoida sind ma ei saa
ja kui soovid, siis jäägu see nii.
Pole tülitseda tahtnud ega solvata sind ma.
Kui seda sa ei tea, eks mine siis.

Nagu lill õitsen aianurga rägus
sinu jaoks iga päev.
Päike suudleb mu juust ja suudleb nägu,
kink on see sinu käest.

Minna võid oma teed,
hoida sind ma ei saa
ja kui soovid, siis jäägu see nii.
Pole tülitseda tahtnud ega solvata sind ma.
Kui seda sa ei tea, eks mine siis.

Mööda teed, mis on kividega kaetud,
tulen ma, süda soe.
Minu jaoks on kõik pahandused maetud,
aga see vist ei loe.

Minna võid oma teed,
hoida sind ma ei saa
ja kui soovid, siis jäägu see nii.
Pole tülitseda tahtnud ega solvata sind ma.
Kui seda sa ei tea, eks mine siis.

Istsõ maailma veerõkõsõ pääle

∴ Istsõ ma maailma veerõkõsõ pääle,
Veerõkõsõ pääle, veerõkõsõ pääle. ∴

Kae, ja-ha-ha, oi-jeh!

Kae, ja-ha-ha, oi-jeh!

Kae, ja-ha-ha, oi-jeh!

Istsõ ma maailma veerõkõsõ pääle.

∴ Kaie ma maailma kavaluisi,
kavaluisi, kavaluisi ∴

Kae, ja-ha-ha, oi-jeh...

∴ Kuhu nuu tütriku magama lävä,
magama lävä, magama lävä ∴

Kae, ja-ha-ha, oi-jeh...

∴ Kissa-kassa, kissa-kassa kõlgusahe,
kõlgusahe, kõlgusahe ∴

Kae, ja-ha-ha, oi-jeh

∴ Hussa-hassa, hussa-hassa, hainu sisse,
hainu sisse, hainu sisse ∴

Kae, ja-ha-ha, oi-jeh...

modul Eb

∴ Tipa-tapa, tipa-tapa, tasakõiste lätsi,
tasakõiste lätsi, tasakõiste lätsi ∴

Kae, ja-ha-ha, oi-jeh...

:; Näide manu üle muru hainu sisse,
hainu sisse, hainu sisse :;
Kae, ja-ha-ha, oi-jeh...

Anna andeks

Sõnast ainsast võib tulla riid,
kes meist seda küll ei teaks.
Kui kas õige, et alati
pikka viha kandma peab?

Anna mulle andeks ja küllap ka siis
Andeks sulle anda võin minagi.
Tulist tühjast kumbki meist kasu ei saa,
lepime siis kähku, miks oodata.

Uhkelt mööda käid püstipäi,
sõnagi ei räägi sa.
Minul ammu kõik meelest läind,
vastu sulle naeratan.

Anna mulle andeks ja küllap ka siis
Andeks sulle anda võin minagi.
Tulist tühjast kumbki meist kasu ei saa,
lepime siis kähku, miks oodata.

Anna mulle andeks ja küllap ka siis
Andeks sulle anda võin minagi.
Tulist tühjast kumbki meist kasu ei saa,
lepime siis kähku, miks oodata.

Butterfly

Käisin koolis ma tookord veel siis,
ema kaasa mind teatrisse viis,
ja kui lõpp oli lool,
eesriie sulgus taas,
pisaraid ta silmis nägin ma.

Butterfly, oo Butterfly,
kauaks meelde mulle jäid,
Butterfly, oo Butterfly,
kauaks meelde mulle jäid.

Möödus aeg, mõnda taipasin siis,
nägin ma - elus tõesti on nii.
Pole kaugeltki kaunis siin maailmas kõik,
pisaraid ka tihti näha võib.

Butterfly, oo Butterfly,
kauaks meelde mulle jäid,
Butterfly, oo Butterfly,
kauaks meelde mulle jäid.

Nüüd kui tean, mis on halb, mis on hea,
kogu aeg seda meeles ma pean,
tee, mis teed, kõigest tähtsam alati on see,
pisaraid, et vähem oleks veel.

Butterfly, oo Butterfly,
kauaks meelde mulle jäid,
Butterfly, oo Butterfly,
kauaks meelde mulle jäid.

Butterfly, oo Butterfly,
kauaks meelde mulle jäid,
Butterfly, oo Butterfly,
kauaks meelde mulle jäid.

Haanja miis

Haanja miis vidi lubjakivve,
Haanja miis vidi lubjakivve
kolm päivä Võrolõ
kolm päivä Võrolõ

Haanja miis läts Tiganiku puuti,
Haanja miis läts Tiganiku puuti
uma kolmõ kopkaga
uma kolmõ kopkaga

Tahtsõ osta püksünõpse,
tahtsõ osta püksünõpse
uma higi, vaiva iist
uma higi, vaiva iist

Haanja miis nägü silgupüttü,
Haanja miis nägü silgupüttü
puuti saksan leti iin
puuti saksan leti iin

Haanja miis pallõl puutisaksa,
Haanja miis pallõl puutisaksa:
Esand, lupa tsurgata
Esand, lupa tsurgata

"Tsurka, no tsurka, Haanja miis,
Tsurka, no tsurka, Haanja miis,
uma leiväpalõkest
uma leiväpalõkest

Haanja miis vidi lubjakivve,
Haanja miis vidi lubjakivve
kolm päivä Võrolõ.

Kolm päivä Võrolõ

Kolm päivä Võrolõ

Ei me ette tea

Kui olin väike tütarlaps,
kas kasvan suureks, küsisin siis
Ja Kas siis suurelt kuulsaks ma saan?
Ema mul ütles nii:

Ei me ette tea,
mis elu meil tuua võib,
kuid ometi see, mis peab,
tuleb kindlalt kõik
tuleb kindlalt kõik

Möödusid aastad, saabus aeg,
Mil süda tunda armastust sai
kas on kõik päevad päikest meil täis?
Armsam mul ütles vaid:

Ei me ette tea,
mis elu meil tuua võib,
kuid ometi see, mis peab,
tuleb kindlalt kõik
tuleb kindlalt kõik

Nüüd, kus meil lapselapsed on,
küsivad nemad: mis saab kord meist?
Kas on me elu rõõmus ja hea?
õrnalt ma räägin neil:

Ei me ette tea,
mis elu meil tuua võib,
kuid ometi see, mis peab,
tuleb kindlalt kõik
tuleb kindlalt kõik

El-Bajon

Minu Carmen on ideaalne neid,
räägib nii Miguel, tema peig.
Aga meeletuks kireks tal on
El-Bajon, El-Bajon, El-Bajon.
Carmen tantsib ja kõik temas keeb.
Tema ohkab, ei meeldi tal see.
Aga tõtt öelda, kütkestav on
El-Bajon, El-Bajon, El-Bajon.

Oo, El-Bajon,
kuis tal meeldib see tants, kuidas meeldib!
Oo, El-Bajon,
kuidas meeldib tal tants El-Bajon!
La-la-lal-lal-lal-lal-laa...

Miguelito ei vaikida saa,
end nüüd Carmenil avaldas ta.
Aga selgus, et raskuseks on
El-Bajon, El-Bajon, El-Bajon.
Tärkas Carmenis väike kapriis:
tulen naiseks ma sinule siis,
kui sul lõplikult selge kord on
El-Bajon, El-Bajon, El-Bajon.

Oo, El-Bajon,
kuis tal meeldib see tants, kuidas meeldib!

Oo, El-Bajon,
kuidas meeldib tal tants El-Bajon!
La-la-lal-lal-lal-lal-laa...

Miguelito siis harjutas vaid,
kuni tantsu ta selgeks kord sai.
Carmen uhke ja õnnelik on -
El-Bajon, El-Bajon, El-Bajon.
Suure sõpruse kaasa see tõi
ja meil pulmapäev saabuda võis,
lemmiktantsuks kus kõikidel on
El-Bajon, El-Bajon, El-Bajon.

Oo, El-Bajon,
kuis tal meeldib see tants, kuidas meeldib!
Oo, El-Bajon,
kuidas meeldib tal tants El-Bajon!
La-la-lal-lal-lal-lal-laa...

Oo, El-Bajon,
kuis tal meeldib see tants, kuidas meeldib!
Oo, El-Bajon,
kuidas meeldib tal tants El-Bajon!
Oo, El-Bajon,
kuis tal meeldib see tants, kuidas meeldib!
Oo, El-Bajon,
kuidas meeldib tal tants El-Bajon!

Kauges külas

Kauges külas, vanaema juures,
elasin kord, kogu suve.

Vanaema ja mu armas vanaisa,
aga noorel neiul, neist ei piisa.

Jooksen randa, koduküla randa,
et saada pruuniks, teiseks juuniks.
Võtan kaasa, reketid ja maki, kuid
Rannas on vaid üks võrku paikav papi.

Kauges külas, teisi näinud pole veel.
Tühi rand ja nõmmeliivatee.

Siin ei ole, pangaautomaati,
on vaid naati, palju naati.
Pole noori, pole ühtki poodi.
Miski pole, linna moodi

Jooksen randa, koduküla randa,
et saada pruuniks, teiseks juuniks.
Siis on pidu, teise küla pidu
Seal on noored, teised noored

Siin kauges külas, teisi näinud pole veel
Tühi rand ja nõmmeliivatee.

Korraks vaatan, seljataha veel
Tühi rand ja nõmmeliivatee
Korraks vaatan, seljataha veel
Tühi rand ja nõmmeliivatee

Kõnõtraat

::Välän külmetas
ja taivast satas lummõ.
Ütle mullõ
uma telefoninumõr;;

::Hamõ õhukõ,
su sälän prunts om tummõ.
Ütle mullõ
uma telefoninumõr;;

::Hammõst läbi paistus
rõnnakõnõ kummõr.
Ütle mullõ
uma telefoninumõr;;

::Sis meil tulõva
Fiesta ja Rock Summõr.
ütle mullõ
uma telefoninumõr;;

::Sis ku kulmetas
ja välän satas lummõ,
ütle mullõ
uma telefoninumõr;;

Postipoiss

Palju aastaid läinud mööda sellest a'ast,
kui veel olemas ei olnud meie maal
ronge, autosid, jalgrattaid
ega tehtud pikki matkaid,
nagu tänapäeval kõikjal näha saab.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel.
külast külla, linnast linna viis ta tee.
kõigil' uudiseid tõi postipoiss kaugelt.
Nüüd vaid möödund ajast mälestus on see.

Talvel lumi tuiskas, tormas maantee peal.
Juba kaugelt kostis aisakella hääl.
Soojas kasukas sääl sõitis mõni
rikas linnakaupmees,
uinus mõnusasti, habe härmas tal.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel.
külast külla, linnast linna viis ta tee.
kõigil' uudiseid tõi postipoiss kaugelt.
Nüüd vaid möödund ajast mälestus on see.

Kirja kallimalt ka postipoiss see tõi,
vahest suudluse ta selle eest ka sai.
Mitu hõberaha taskus
selle vaeva ära tasus,

mida teekond pikk tal kaasa tuua võis.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel.
külast külla, linnast linna viis ta tee.
kõigil' uudiseid tõi postipoiss kaugelt.
Nüüd vaid möödud ajast mälestus on see.

Postijaam ja külakõrts, need üheskoos,
soojas kambris oli tuju ikka hoos,
siis, kui jalga puhkas hobu,
peeti külmarohust lugu.
Varsti sõit läks lahti jälle täies hoos.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel.
külast külla, linnast linna viis ta tee.
kõigil' uudiseid tõi postipoiss kaugelt.
Nüüd vaid möödud ajast mälestus on see.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel.
külast külla, linnast linna viis ta tee.
kõigil' uudiseid tõi postipoiss kaugelt.
Nüüd vaid möödud ajast mälestus on see.

Õnne tipul

Täna on mul imeväärne päev,
kuigi teised selles imet ehk ei näe.
Puhas rõõm silmis taas
õied jalge ees maas,
Justkui käiks ma ringi kaunis unenäos

Siiski tean, et ma ei näe nüüd und.
Käes on hoopis minu elu tähetund.
Maailm värve on täis
peitu pilv täna jäi,
Sest et sina ise oled lõpuks siin.

Mu ees kõik
maailma teed lahti
ma laulma kipun, sest et
lausa õnne tipul olen nüüd.
Kui mu kõrval vaid
päevi jagad ilusaid,
käime läbi koos kõik maailma teed

Hüüdjäl oma nime kuulen ma,
millest tuleb see, ei põhjust selgeks saa.
Las nii leht puhkab puul,
on see lind või siis tuul,
aga kuulda sellist hellitust on hea

Ja et täna õnn on igal pool,
siis mu mõtteid täidab üks ja ainus soov:
Et ka homme veel võiks samamoodi olla kõik
ning mu juures endist viisi viibiks sa.

Mu ees kõik
maailma teed lahti
ma laulma kipun, sest et
lausa õnne tipul olen nüüd.
Kui mu kõrval vaid
päevi jagad ilusaid,
käime läbi koos kõik maailma teed

Skandaal perekonnas

Vaikeses kõrvaltänavas hoovi peal
üks imelik perekond elas kord seal,
kus oli ema, oli isa ja kus oli ka poeg,
kes igatses naist, sest pulmad olid veel moes.
Ta tüdruku leidis, nad sõpradeks said,
ent elutark isa võis ütelda vaid:
"Sa kuula mind, poiss, ja meeles nüüd pea,
see tüdruk on su õde, kuid su ema ei tea".

Oo-oh, oo-oh,
pere on väike, aga suur skandaal,
Oo-oh, oo-oh,
sellest tuleb perekonnas suur skandaal.

Läks mööda üks kuu suvepäikese all
ja juba neiu uus oli südames tal.
Poeg jällegi näitamas pruuti käis,
kuid isa käest õnnistus saamata jäi:
"Pean ütlema "ei", sul tõesti ei vea,
ka tema on su õde, kuid su ema ei tea."

Oo-oh, oo-oh,
pere on väike, aga suur skandaal,
Oo-oh, oo-oh,
sellest tuleb perekonnas suur skandaal.

Poeg siis emale kurtis, mis teinud on paps,
kuid ema vaid naeris: "Ära noruta, laps!"
Ei isa nõu siin sa kuulama pea,
ta pole ju su isa, kuid ta seda ei tea!"

Oo-oh, oo-oh,
pere on väike, aga suur skandaal,
Oo-oh, oo-oh,
sellest tuli perekonnas suur skandaal.
Oo-oh, oo-oh,
pere on väike, aga suur skandaal,
Oo-oh, oo-oh,
sellest tuli perekonnas suur skandaal.
sellest tuli perekonnas suur skandaal.
sellest tuli perekonnas suur skandaal.

Pärlipüüdja

Kuuma päikese eest merre sukeldun ma
liuglen lainete sees, puhkan soolases vees
Pärlipüüdja olla võiks, kui kord ehtsat pärlit näen

Kuuma päikese eest, oooo, korraks peitu veel poen

Kas tõesti näen ma viirastust
näkineid seal kullases rüüs
tal päiksepärg on ehteks peas
ja kõnnib nõtkelt laine peal
Samas vahtu kaobki ta
talle järgi sukeldun ma pea ees,
leidsin ma, leidsin ma,
pärlit tõelise veest

Kuuma päikese eest merre sukeldun ma
liuglen lainete sees, puhkan soolases vees

Pärlipüüdjaks nüüd ma jään,
kuni pärlit kätte saan
Kuuma päikese eest, oooo,
korraks peitu veel poen
Kuuma päikese eest
merre sukeldun ma
liuglen lainete sees,
puhkan soolases vees

Pärlipüüdjaks nüüd ma jään,
kuni pärl kätte saan

Kuuma päikese eest, oooo, korraks peitu veel poen

Suvi

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi!

Oli karvamütsi aeg juba ammu ilma otsas,
higi voolas ojana,
saapad olid väiksed ja kindad olid aukus,
püksisääred põlvini.
Sild vajus katki, kui metsas tantsis jänku,
üle jõe enam ei saa,
kuskil hange alla ka karuott veel tukkus,
ega teadnud kedagi ta.

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi!

Mõnikord külmataat meil vingerpussi mägis,
ahju taha ajas kõik,
uksed pandi kinni ja olime kui vangis,
koolitunnid ära jäid.
Mõni meist jäi grippi, ei aidanud siin miski,
nohu vaevas nädalaid.
Meelest läksid talverõõmud nagu polekski neid olnud,

kuni tuli kevad päästis meid.

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi!

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi!

Suvi

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi!

Oli karvamütsi aeg juba ammu ilma otsas,
higi voolas ojana,
saapad olid väiksed ja kindad olid aukus,
püksisääred põlvini.
Sild vajus katki, kui metsas tantsis jänku,
üle jõe enam ei saa,
kuskil hange alla ka karuott veel tukkus,
ega teadnud kedagi ta.

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi!

Mõnikord külmataat meil vingerpussi mägis,
ahju taha ajas kõik,
uksed pandi kinni ja olime kui vangis,
koolitunnid ära jäid.
Mõni meist jäi grippi, ei aidanud siin miski,
nohu vaevas nädalaid.
Meelest läksid talverõõmud nagu polekski neid olnud,
kuni tuli kevad päästis meid.

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi!

Päikene paistab ja loodus lokkab,
kätte jõudnud suvi
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab,
kätte jõudnud suvi!

Mu latsõpõlvõ Võromaa

Kiss tiid viil ilman säänest uhkõt paika,
koss rüapõld kündäs oru nõlvalõ.
Sääl põllumiis piat kimmält atra hoitma,
et tuu ei lähäs vaopäält kõrvalõ.

Külh uhkõ omma Võrumaa su mõtsa.
Nuist läbi minnen kuuli käütüs sai.
Ma mõnikõrd jäi saisma silla kotsil,
koss sätendävä ii mann kallu kai.

Võromaa, Võromaa, kõgõ ilusamp sa.
Sinnu kitä ma egal puul ollõn.
sükäv Ööbikuorg, korgõ Munamäe torn
minnu terütäs minnen ja tullen.

Sääl karja lätsi läbi likõ haina,
kos ritsik tekse umma kurja häält.
Iss olõ aigu mul siss takka kaia,
ku imä lehvit mullõ trepi päält.

Ku saas viil ütskõrd minna latsõpõlvõ,
saas mürrätä sääl piinü liiva pääl.
Saas kækki hennäst mõtsa samblõ hõlma
siss kohegi ess lännü ärä säält.

::Võromaa, Võromaa, kõgõ ilusamp sa.
Sinnu kitä ma egal puul ollõn.
sükäv Ööbikuorg, korgõ Munamäe torn
minnu terütäs minnen ja tullen;;

Me pole enam väikesed

Me teame mis on hellus mis on hool,
meid saatnud armastus on igal pool.
On aastad olnud õnneläikesed
kuid meie, me pole enam väikesed!

Las jääda meile ka käimata teid,
hulk karme päevi ja armunud öid.
Las jääda meile ka võitmata vood
ja meie laulda kõik laulmata lood
ja meie laulda kõik laulmata lood

Meid kanti hällist saati käte peal,
ei lastud varvast ära lüüa eal.
Meist hoiti eemal tormid, äikesed,
kuid meie, me pole enam väikesed!

Las jääda meile ka käimata teid,
hulk karme päevi ja armunud öid.
Las jääda meile ka võitmata vood
ja meie laulda kõik laulmata lood
ja meie laulda kõik laulmata lood

Me tööd ja mängud võeti vati seest,
meid kaitsti kiivalt pettumuste eest.
Said kätte toodud kuud ja päikesed,
kuid meie, me pole enam väikesed!

Las jääda meile ka käimata teid,
hulk karme päevi ja armunud öid.
Las jääda meile ka võitmata vood
ja meie laulda kõik laulmata lood
ja meie laulda kõik laulmata lood